

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.9.2019
COM(2019) 398 final

2019/0187 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EU) 2017/2403 vad gäller fisketillstånd för unionsfartyg i
Förenade kungarikets vatten och Förenade kungarikets fiskefartygs fiskeinsatser i
unionens vatten**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Förenade kungariket anmälde den 29 mars 2017 sin avsikt att utträda ur unionen i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*). Efter en begäran från Förenade kungariket beslutade Europeiska rådet (artikel 50) den 11 april 2019¹ att ytterligare förlänga² den tidsfrist som föreskrivs i artikel 50.3 i EU-fördraget till och med den 31 oktober 2019. Om Förenade kungariket inte ratificerar utträdesavtalet³ senast den 31 oktober 2019 eller begär en tredje förlängning, som Europeiska rådet (artikel 50) enhälligt godkänner, kommer perioden enligt artikel 50.3 att löpa ut den dagen. Förenade kungariket kommer då att vara ett tredjeland från och med den 1 november 2019 utan ett avtal som säkerställer ett utträde under ordnade former. Kommissionen anser fortsatt att det bästa alternativet vore att Förenade kungariket utträder ur unionen under ordnade former på grundval av utträdesavtalet.

I kommissionens meddelande av den 12 juni 2019 med titeln *Lägesrapport om förberedelserna för beredskapsåtgärder inför Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen*⁴, drog kommissionen slutsatsen att alla förberedande åtgärder och beredskapsåtgärder på EU-nivå fortfarande är ändamålsenliga. Det är dock uppenbart att förlängningen av perioden enligt artikel 50.3 i EU-fördraget till och med den 31 oktober 2019 påverkar vissa redan antagna beredskapsåtgärder. Den påverkar framför allt beredskapsåtgärder, som t.ex. förordning (EU) 2019/498, som har ett fast datum för när de upphör att gälla. I meddelandet åtar sig kommissionen att undersöka om dessa akter behöver en teknisk justering för att ta hänsyn till den nya tidsplanen för Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen.

Förordning EU 2019/498⁵ om ändring av förordning (EU) 2017/2403⁶ antogs i mars 2019 med sista tillämpningsdag den 31 december 2019. I förordningen föreskrivs en förenklad rättslig ram som gör det möjligt för unionen att bevilja Förenade kungarikets fartyg tillträde till unionens vatten genom tillstånd och handlägga tillståndsansökningar för EU-fartyg som inträder i Förenade kungarikets vatten, förutsatt att ömsesidiga tillträdesrättigheter bekräftas och i enlighet med tillämpliga regler om fiskemöjligheter.

En sådan tillfällig ram förblir nödvändig för år 2020 eftersom ett fiskeavtal mellan unionen och Förenade kungariket i dess nya status som tredjeland saknas och med beaktande av att Förenade kungariket inte kommer att delta i unionens beslutsfattande efter det att kommissionen lagt fram sitt förslag om fiskemöjligheter (planerat till oktober 2019), såvida Förenade kungariket inte begär en ny förlängning av perioden enligt artikel 50.3 och som godkänns av Europeiska rådet (artikel 50). Det erinras även om att ömsesidiga tillträdesrättigheter kräver att fiskeverksamheten är hållbar i enlighet med den gemensamma

¹ Europeiska rådets beslut (EU) 2019/584 (EUT L 101, 11.4.2019, s. 1).

² Efter en begäran från Förenade kungariket beslutade Europeiska rådet om en första förlängning den 22 mars 2019 (Europeiska rådets beslut (EU) 2019/476, EUT L 80 I, 22.3.2019, s. 1).

³ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT C 144 I, 25.4.2019, s. 1).

⁴ COM(2019)276 final, 12.6.2019.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/498 av den 25 mars 2019 om ändring av förordning (EU) 2017/2403 vad gäller fisketillstånd för unionsfiskefartyg i Förenade kungarikets vatten och Förenade kungarikets fiskefartygs fiskeinsatser i unionens vatten (EUT L 85 I, 27.3.2019, s. 25).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 av den 12 december 2017 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 81).

fiskeripolitikens (GFP) mål. Fiskemöjligheterna för år 2019, och vad gäller djuphavsbestånd även för år 2020, fastställdes redan under 2018 när Förenade kungariket fortfarande var medlem i Europeiska unionen⁷. Dessa bestämmelser, och de fiskemöjligheter som anges i dem, utgör grunden för hållbara fiskeinsatser såsom fastställs i förordning (EU) 2019/498 genom ändringen av artikel 38b genom förordning (EU) 2019/498.

Förenade kungariket är enligt internationell rätt⁸ och unionsrätten skyldigt att genom lämpliga bevarande- och förvaltningsåtgärder säkerställa att de marina biologiska resurserna hålls på nivåer där de inte hotas av överexploatering.

Rådet kommer att fastställa unionens fiskemöjligheter på grundval av kommissionens förslag i enlighet med förordningen (EU) nr 1380/2013 samt de kriterier och parametrar som anges i tillämpliga och gällande förvaltningsplaner.

I artikel 33.1 i förordning (EU) nr 1380/2013⁹ fastställs att om inget formellt avtal nås med ett tredjeland, bör unionen göra sitt yttersta för att komma fram till gemensamma arrangemang för fiske av sådana bestånd i syfte att möjliggöra en hållbar förvaltning.

Det finns därför två möjligheter att fastställa att EU:s och Förenade kungarikets kombinerade fiskeverksamhet är hållbar för 2020. För det första kan förordningen om fiskemöjligheter för 2020 spegla möjliga gemensamma arrangemang mellan Förenade kungariket och unionen om fiskemöjligheter för de berörda bestånden som ett resultat av samråd och under förutsättning att de förvaltningsåtgärder som tillämpas av Förenade kungariket och unionen garanterar en hållbar förvaltning av bestånden.

För det andra: om det på grund av den korta tiden mellan Förenade kungarikets utträde ur unionen den 1 november 2019 och rådets (fiske) möte i december, skulle visa sig omöjligt för Förenade kungariket och unionen att ingå sådana gemensamma arrangemang (t.ex. genom ett godkänt protokoll) i tillräckligt god tid för att de ska kunna införlivas i förordningen om fiskemöjligheter för 2020, kommer rådet att fastställa unionens årliga fiskemöjligheter för 2020. Så snart Förenade kungariket har fastställt sina fiskemöjligheter för 2020 kommer det att bli möjligt att bedöma om de kombinerade fiskemöjligheterna är förenliga med villkoren för hållbar förvaltning av de berörda bestånden.

Avsaknad av ett gemensamt arrangemang hindrar således inte i sig Förenade kungariket och unionen från att bevilja tillträde till varandras vatten. I så fall skulle bägge parter kunna

⁷ Särskilt rådets förordning (EU) 2019/124 av den 30 januari 2019 om fastställande för år 2019 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten (EUT L 29, 31.1.2019, s. 1) och rådets förordning (EU) 2018/2025 av den 17 december 2018 om fastställande av fiskemöjligheterna för unionsfiskefartyg med avseende på vissa djuphavsbestånd för 2019 och 2020 (EUT L 325, 20.12.2018, s. 7). Se även rådets förordning (EG) nr 1954/2003 av den 4 november 2003 om förvaltningen av fiskeansträngningen för vissa fiskezoner och fisketillgångar inom gemenskapen, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 685/95 och (EG) nr 2027/95 (EUT L 289, 7.11.2003, s. 1).

⁸ Särskilt Förenta nationernas havsrättskonvention och Förenta nationernas avtal om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd, där det föreskrivs skyldigheter i fråga om samarbete mellan parter om bevarande- och förvaltningsåtgärder utformade i syfte att bevara eller återställa fiskeresurser till nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

utfärda fisketillstånd till den andra partens fartyg, under förutsättning att villkoren för en hållbar förvaltning av fiskemöjligheterna uppfylls av Förenade kungariket och unionen.

För fiskbestånd som regleras enligt den gemensamma fiskeripolitiken speglas målet om hållbar förvaltning i enlighet med maximal hållbar avkastning i artikel 2.2 i GFP-förordningen (förordning (EU) nr 1380/2013, och i motsvarande förordningar om fleråriga planer för Nordsjön och de västliga vattnen (förordning (EU) 2018/973¹⁰ respektive förordning (EU) 2019/472¹¹).

Bedömningen av hållbarhetsvillkoret vid utfärdande av fisketillstånd för Förenade kungarikets fartyg enligt förordning (EU) 2017/2403 i dess ändrade lydelse kommer att göras i enlighet med bestämmelserna i avdelning IIIa, särskilt artiklarna 38b och 38c. Den kommer att baseras antingen på de fiskemöjligheter som överenskommits inom ramen för ett gemensamt arrangemang mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket, och som därefter kommer att återges i rådets förordningar om fastställande av fiskemöjligheter för 2020, eller, om ett sådant gemensamt arrangemang saknas, på de fiskemöjligheter som fastställs av Europeiska rådet i rådets förordningar om fiskemöjligheter och med beaktande av de fiskemöjligheter som fastställts av Förenade kungariket.

För bestånd som inte regleras genom kvoter kommer bedömningen av hållbarheten att baseras på bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden för dessa bestånd mot bakgrund av bindande unionsrätt.

För att säkerställa att hållbarhetsvillkoren fortsätter att uppfyllas bör Förenade kungariket och unionen, när så är relevant, utbyta nödvändig information om nyttjande och uttömning av fiskemöjligheter i deras respektive vatten.

Om det fastställs att de berörda bestånden förvaltas på ett hållbart sätt, är det mot bakgrund av fiskets betydelse för många kustsamhällens ekonomiska försörjning viktigt att Förenade kungariket och unionen upprätthåller möjligheten till arrangemang för fortsatt fisketillträde till deras respektive vatten för fartygen under 2020.

Därför bör tillämpningen av alla åtgärder rörande fiskeinsatser som föreskrivs i beredskapsåtgärderna och som beskrivs i förordning (EU) 2019/498 förlängas så att år 2020 omfattas och förordning (EU) 2017/2403 bör ändras i enlighet med detta.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag är en begränsad ändring av förordning (EU) 2017/2403 som förlänger tillämpningsperioden för de beredskapsåtgärder som fastställs i förordning (EU) 2019/498 så att den omfattar år 2020. De materiella bestämmelserna i den ändrade förordningen kommer att fortsätta att vara tillämpliga. Detta förslag är därmed helt förenligt med den befintliga lagstiftningen.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/973 av den 4 juli 2018 om upprättande av en flerårig plan för demersala bestånd i Nordsjön och de fisker som nyttjar dessa bestånd, med fastställande av närmare bestämmelser för genomförandet av landningsskyldigheten i Nordsjön, och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 676/2007 och (EG) nr 1342/2008 (EUT L 179, 16.7.2018, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/472 av den 19 mars 2019 om upprättande av en flerårig plan för bestånd som fiskas i västliga vatten och angränsande vatten och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av förordningarna (EU) 2016/1139 och (EU) 2018/973 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 811/2004, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007 och (EG) nr 1300/2008 (EUT L 83 I, 25.3.2019, s. 1).

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag ingår i unionens förberedelser och beredskapsplan för att begränsa de allvarligaste störningarna till följd av Förenade kungarikets utträde ur unionen utan utträdesavtal.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden är artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Den gemensamma fiskeripolitiken är ett område där EU har exklusiv befogenhet enligt artikel 3 d i fördraget och därför gäller inte subsidiaritetsprincipen.

Den föreslagna akten skulle ändra unionens förordning (EU) 2017/2403 för år 2020 så att det i unionsrätten finns en rättslig grund för att ge Förenade kungarikets fartyg möjlighet att bedriva fiskeverksamhet i unionens vatten och för att införa förenklade och effektivare tillståndsförfaranden för EU-fartyg som önskar fiska i Förenade kungarikets vatten. Det krävs därför åtgärder på unionsnivå, och samma resultat skulle inte kunna uppnås genom åtgärder på medlemsstatsnivå på grund av unionens exklusiva befogenhet.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen. Den föreslagna förordningen anses vara proportionell eftersom den, genom att fastställa ömsesidiga tillståndsvillkor, syftar till att göra det lättare att säkerställa ett oförändrat läge vad gäller unionsfiskefartygs tillträde till Förenade kungarikets vatten. På så sätt undviks allvarliga avbrott och förseningar i tillståndsförfarandena. Den föreslagna förordningen innebär också ett fortsatt utbyte av kvoter med Förenade kungariket, på samma sätt som under Förenade kungarikets medlemskap i unionen.

- **Val av instrument**

Denna akt är en ändring av en förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Detta är inte tillämpligt eftersom detta förslag föranleds av en exceptionell, tillfällig och unik händelse, som inte har något samband med målen för den befintliga lagstiftningen.

- **Samråd med berörda parter**

De utmaningar som uppstår till följd av Förenade kungarikets utträde ur unionen, och möjliga lösningar, har tagits upp av olika berörda parter inom fisket och företrädare för medlemsstaterna. Alla aktörer, berörda parter och berörda medlemsstater har understrukit behovet av att säkerställa hållbar fiskeverksamhet.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ej tillämpligt

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning behövs inte eftersom situationen är exceptionell och eftersom behovet, under den period under vilken Förenade kungarikets status ändras, är begränsat. Det finns inga alternativa strategiska lösningar som i materiellt eller rättsligt hänseende skiljer sig från den föreslagna.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget inverkar inte på skyddet av de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga budgetkonsekvenser.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) 2017/2403 vad gäller fisketillstånd för unionsfartyg i Förenade kungarikets vatten och Förenade kungarikets fiskefartygs fiskeinsatser i unionens vatten

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹²,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

1. Den 29 mars 2017 anmälde Förenade kungariket sin avsikt att utträda ur unionen i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*). Fördragen kommer att upphöra att vara tillämpliga på Förenade kungariket från och med den dag då ett avtal om utträde träder i kraft eller, om det inte finns något sådant avtal, två år efter anmälan, om inte Europeiska rådet i samförstånd med Förenade kungariket enhälligt beslutar att förlänga denna tidsfrist.
2. Efter en begäran från Förenade kungariket beslutade Europeiska rådet den 11 april 2019¹³ att ytterligare förlänga¹⁴ den tidsfrist som föreskrivs i artikel 50.3 i EU-fördraget till och med den 31 oktober 2019. Om Förenade kungariket inte ratificerar utträdesavtalet¹⁵ senast den 31 oktober eller begär en tredje förlängning, som Europeiska rådet godkänner enhälligt, kommer Förenade kungariket att lämna unionen utan avtal och bli ett tredjeland från och med den 1 november 2019.
3. Utträdesavtalet innehåller villkor som gör det möjligt att tillämpa bestämmelser i unionsrätten på och i Förenade kungariket efter den dag då fördragen upphör att vara tillämpliga på Förenade kungariket. Om det avtalet träder i kraft, kommer den gemensamma fiskeripolitiken att vara tillämplig på och i Förenade kungariket under

¹² EUT C , , s. .

¹³ Europeiska rådets beslut (EU) 2019/584 antaget i samförstånd med Förenade kungariket av den 11 april 2019 om förlängning av tidsfristen enligt artikel 50.3 i EU-fördraget (EUT L 101, 11.4.2019, s. 1).

¹⁴ På Förenade kungarikets begäran beslutade Europeiska rådet om en första förlängning den 22 mars 2019 (Europeiska rådets beslut (EU) 2019/476 antaget i samförstånd med Förenade kungariket av den 22 mars 2019 om förlängning av tidsfristen enligt artikel 50.3 i EU-fördraget (EUT L 80, 22.3.2019, s. 1).

¹⁵ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT CI 144, 25.4.2019, s. 1).

en övergångsperiod i enlighet med det avtalet och kommer att upphöra att vara tillämplig vid utgången av den perioden.

4. Såsom föreskrivs i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 (Unclos) och i Förenta nationernas avtal om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd av den 4 augusti 1995 (Unfsa) är parterna skyldiga att genom lämpliga bevarande- och förvaltningsåtgärder säkerställa att de levande marina resurserna hålls på nivåer där de inte hotas av överexploatering.
5. Följaktligen är det nödvändigt att säkerställa att de kombinerade fångstmöjligheter som finns tillgängliga för unionen och Förenade kungariket säkerställer en hållbar förvaltning av de berörda bestånden.
6. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403¹⁶ fastställs reglerna för utfärdande och förvaltning av fisketillstånd för fartyg i vatten som står under ett tredjelandets överhöghet eller jurisdiktion och för tredjelandets fiskefartyg som bedriver fiskeinsatser i unionens vatten.
7. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/498¹⁷ ändrade förordning (EU) 2017/1403 vad gäller fisketillstånd för unionsfiskefartyg i Förenade kungarikets vatten och Förenade kungarikets fiskefartygs fiskeinsatser i unionens vatten. Detta möjliggjorde fortsatt fisketillträde för unionens och Förenade kungarikets fartyg till varandras vatten. Det infördes också ett flexibelt system som skulle göra det möjligt för unionen att utbyta kvoter med Förenade kungariket efter det att fördragen upphör att vara tillämpliga på Förenade kungariket. Tillämpningsperioden för dessa bestämmelser behöver förlängas så att det blir möjligt att utfärda fisketillstånd för varandras vatten även om inget fiskeavtal har ingåtts med Förenade kungariket som tredjeland, under förutsättning att förvaltningen av de berörda bestånden förblir hållbar och sker i enlighet med de villkor som anges i den gemensamma fiskeripolitiken och i rådets förordningar om fastställande av fiskemöjligheter.
8. Fiskemöjligheterna för 2019 och, i fråga om djuphavsbestånd, för 2019 och 2020, fastställdes under 2018 när Förenade kungariket fortfarande var medlem i Europeiska unionen¹⁸. Dessa arrangemang och de fiskemöjligheter som fastställts däri utgör grunden för hållbarheten i denna fiskeverksamhet. När det gäller alla andra fiskemöjligheter för 2020 är det väsentligt att säkerställa att de är hållbara.
9. Om utträdessavtalet inte ratificeras senast den 31 oktober 2019 och om Förenade kungariket utträder ur unionen den 1 november 2019, är det inte säkert att det blir möjligt för Förenade kungariket och unionen att ingå ett gemensamt arrangemang om

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 av den 12 december 2017 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 81).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/498 av den 25 mars 2019 om ändring av förordning (EU) 2017/2403 vad gäller fisketillstånd för unionsfiskefartyg i Förenade kungarikets vatten och Förenade kungarikets fiskefartygs fiskeinsatser i unionens vatten (EUT L 85 I, 27.3.2019, s. 25).

¹⁸ Rådets förordning (EU) 2019/124 av den 30 januari 2019 om fastställande för år 2019 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten ([EUT L 29, 31.1.2019, s. 1](#)). Rådets förordning (EU) 2018/2025 av den 17 december 2018 om fastställande av fiskemöjligheterna för unionsfiskefartyg med avseende på vissa djuphavsbestånd för 2019 och 2020 ([EUT L 325, 20.12.2018, s. 7](#)).

fiskemöjligheter för de berörda bestånden för 2020 i tillräckligt god tid före rådets (fiske) möte i december 2019, vid vilket fiskemöjligheterna för det följande året planeras fastställas. Det faktum att ett gemensamt arrangemang saknas hindrar emellertid inte i sig Förenade kungariket och unionen från att bevilja tillträde till varandras vatten. De skulle, i så fall, kunna utfärda fisketillstånd till varandras fartyg förutsatt att båda uppfyller villkoren för en hållbar förvaltning av de berörda bestånden.

10. Därför kommer unionen, mot bakgrund av de bestämmelser och villkor som fastställs i förordning (EU) 2017/2403 och som en förutsättning för utfärdandet av fisketillstånd, att behöva göra en bedömning av huruvida den kombinerade effekten av de fiskeinsatser som fastställts i de förvaltningsåtgärder som införts av Förenade kungariket och unionen för 2020 är förenlig med en hållbar förvaltning av de berörda bestånden.
11. Bedömningen av huruvida Förenade kungarikets och unionens kombinerade fiskemöjligheter är förenliga med en hållbar förvaltning av bestånden kommer att göras mot bakgrund av bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden för de berörda bestånden, relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr 1380/2013 samt de kriterier och parametrar som anges i tillämpliga förvaltningsplaner som är i kraft och i de relevanta rådsförordningar som fastställer fiskemöjligheterna för 2020.
12. Om sådan förenlighet kan säkerställas är det viktigt att upprätthålla möjligheten till arrangemang för fortsatt ömsesidigt fisketillträde för unionens och Förenade kungarikets fartyg till unionens och Förenade kungarikets vatten under 2020, mot bakgrund av fiskets betydelse för många kustsamhällens ekonomiska försörjning.
13. Därför bör tillämpningen av alla åtgärder rörande fiskeinsatser som föreskrivs i beredskapsåtgärderna, och som beskrivs i förordning (EU) 2019/498¹⁹, förlängas till att omfatta år 2020, och förordning (EU) 2017/2403 bör ändras i enlighet med detta.
14. Denna förordnings territoriella tillämpningsområde och eventuella hänvisningar i den till Förenade kungariket inbegriper inte Gibraltar.
15. Denna förordning bör träda i kraft så snart som möjligt och bör tillämpas från och med den dag då fördragen upphör att vara tillämpliga på och i Förenade kungariket, såvida inte ett avtal om utträde med Förenade kungariket har trätt i kraft vid den tidpunkten. Den bör tillämpas till och med den 31 december 2020.
16. För att möjliggöra fiske för aktörer både i unionen och i Förenade kungariket i enlighet med deras relevanta fiskemöjligheter, bör fisketillstånd för verksamhet i unionsvatten endast beviljas Förenade kungarikets fartyg om och i den mån kommissionen försäkras sig om att Förenade kungariket förlänger unionsfartygens rätt till tillträde för att bedriva fiskeinsatser i Förenade kungarikets vatten på grundval av ömsesidighet.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/498 av den 25 mars 2019 om ändring av förordning (EU) 2017/2403 vad gäller fisketillstånd för unionsfiskefartyg i Förenade kungarikets vatten och Förenade kungarikets fiskefartygs fiskeinsatser i unionens vatten (EUT L 85 I, 27.3.2019, s. 25).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) 2017/2403 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 18a ska ”den 31 december 2019” ersättas med ”den 31 december 2020”.
2. I artikel 38a ska ”den 31 december 2019” ersättas med ”den 31 december 2020”.
3. Artikel 38b ska ersättas med följande:

”Artikel 38b

Förenade kungarikets fiskefartygs fiskeinsatser

Förenade kungarikets fiskefartyg får bedriva fiskeinsatser i unionens vatten i enlighet med villkoren i rådets förordningar om fastställande av fiskemöjligheter för 2019 och 2020, förutsatt att de fiskemöjligheter som fastställts av både unionen och Förenade kungariket i kombination är förenliga med en hållbar förvaltning av de berörda bestånden i enlighet med förordning (EU) nr 1380/2013.”.

4. I artikel 38c.2 ska led f ersättas med följande:
”f) I tillämpliga fall, och om fiskemöjligheter finns tillgängliga för Förenade kungariket enligt artikel 38b.”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med dagen efter den dag då fördragen upphör att vara tillämpliga på Förenade kungariket i enlighet med artikel 50.3 i EU-fördraget, till och med den 31 december 2020.

Denna förordning ska dock inte tillämpas om ett avtal om utträde som ingåtts med Förenade kungariket i enlighet med artikel 50.2 i EU-fördraget har trätt i kraft det datum som infaller dagen efter den dag då fördragen upphör att vara tillämpliga på Förenade kungariket.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande